

ISTORISIRI
DIN
SFINTELE SCRIPTURI
pentru copii și părinți

*Anul omagial al pastorației părinților și copiilor
în Patriarhia Română*

ISTORISIRI

din

SFINTELE SCRIPTURI

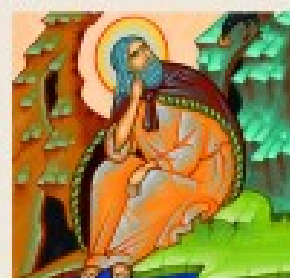
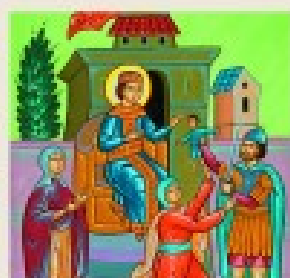
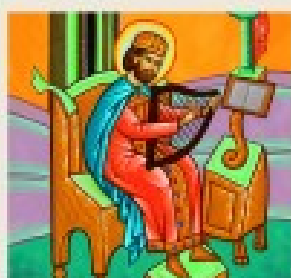
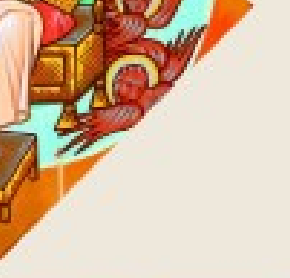
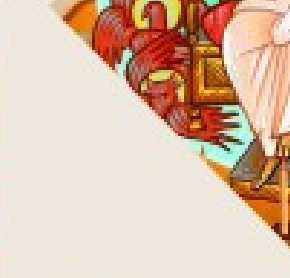
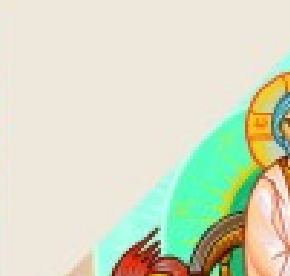
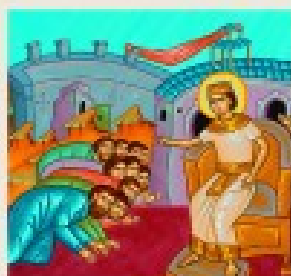
*pentru
copii și părinți*

Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă
București - 2020

VECHIUL TESTAMENT

CREAREA LUMII

La început, Dumnezeu a făcut cerul și pământul. Pământul era gol. Deasupra adâncului era întuneric și Duhul lui Dumnezeu Se purta deasupra apelor.

În ziua întâi, Dumnezeu a făcut lumina și a numit lumina zi și întunericul noapte. A doua zi, Dumnezeu a despărțit cerul de pământ. A treia zi, Dumnezeu a despărțit pământul de ape creând mările, apoi a creat vegetația: iarba și pomii roditori. A patra zi, Dumnezeu a făcut luminătorii mari (soarele, pentru cârmuirea zilei, și luna, pentru cârmuirea nopții) și luminătorii mici (stelele). În ziua a cincea, Dumnezeu a făcut peștii și păsările. A făcut Dumnezeu tot felul de viețuitoare și animale în apă și tot felul de păsări zburătoare sub cer. În ziua a șasea, Dumnezeu a făcut fiarele sălbatice, animalele domestice și toate târătoarele pământului. Și le-a dat Dumnezeu fiarelor pământului și păsărilor cerului și tuturor vietăților ce se mișcă pe pământ toată iarba verde pentru a se hrăni.

Și a privit Dumnezeu toate câte a făcut și a văzut că erau bune și le-a binecuvântat.

CREAREA OMULUI

În ziua a șasea, Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului și a suflat în fața lui suflare de viață și s-a făcut omul ființă vie. Și Dumnezeu l-a numit Adam*. Și apoi Dumnezeu l-a așezat pe om în grădina Edenului, pe care o crease pentru ca omul să o lucreze și să o păzească. Dumnezeu a făcut să răsară din pământ, în mijlocul raiului, pomul cunoștinței binelui și răului și pomul vieții.

Și Dumnezeu i-a dat lui Adam următoarea poruncă: *Din toți pomii din rai poți să mănânci, iar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit!*

Și Dumnezeu a văzut că nu este bine ca omul să fie singur și a zis: *Să-i facem ajutor potrivit pentru el.* Și Dumnezeu a făcut să vină la Adam toate animalele și păsările, iar Adam le-a dat nume. Dar printre ele nu s-a găsit niciun ajutor potrivit pentru el. Atunci a adus Dumnezeu asupra lui Adam un somn adânc și a luat o coastă din trupul lui. Din această coastă a făcut-o Dumnezeu pe femeie și a adus-o la Adam, care o va numi Eva.

După ce a creat lumea văzută, Dumnezeu a privit toate câte a făcut și a văzut că toate erau foarte bune. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, căci în ziua a șaptea S-a odihnit de toate lucrurile pe care le făcuse.

* În limba ebraică, Adam reprezintă numele propriu al primului om; ca nume comun, *adam* înseamnă om. Provine din cuvântul ebraic *adamah*, însemnând pământ, lut.

Facerea 1, 26 – 2, 3;
2, 7, 18-24

IZGONIREA DIN RAI

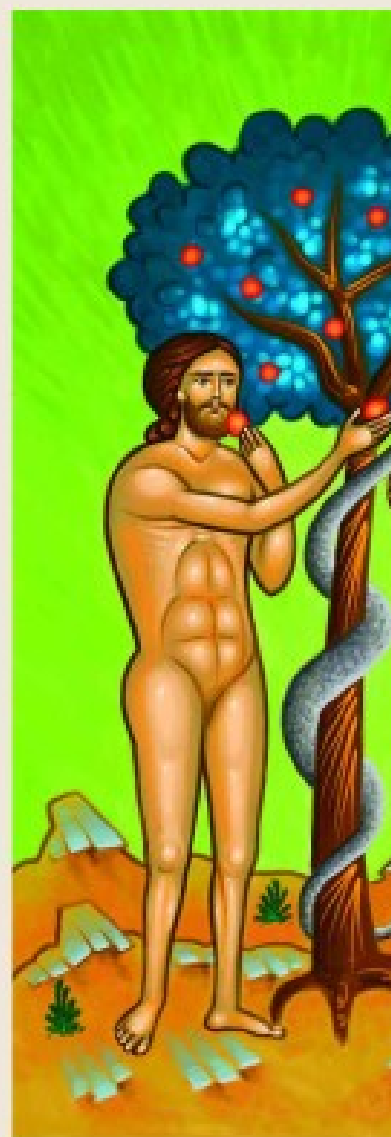
În grădina Edenului, Dumnezeu a făcut să crească tot felul de pomi cu roade gustoase. Printre aceștia Dumnezeu făcuse să crească și pomul vieții și pomul cunoștinței binelui și răului. Șarpele era cel mai viclean dintre toate animalele de pe pământ. De aceea el s-a gândit să-l facă pe om să nu mai asculte de Dumnezeu și să încalce porunca dată lui.

El (șarpele) a ispitit-o pe Eva la pomul cunoștinței binelui și răului și i-a zis: *Dumnezeu a zis El, oare, să nu mâncați roade din orice pom din rai? Eva a răspuns că puteau să mănânce din toți pomii raiului, numai din pomul cunoștinței binelui și răului le spusese Dumnezeu să nu mănânce, căci altfel, vor muri. Șarpele i-a răspuns: Nu, nu veți muri!*

Atunci femeia, socotind că rodul pomului este bun de mâncat, plăcut ochilor și vrednic de dorit pentru că dă știință, a luat din el și a mâncat și i-a dat și lui Adam. Atunci li s-au deschis ochii și au văzut că erau goi. Ei și-au cusut frunze de smochin și apoi și-au făcut acoperăminte.

Mai târziu, Dumnezeu l-a strigat pe Adam și acesta, când a auzit glasul Lui, s-a ascuns împreună cu Eva printre pomii raiului, căci cunoscuse că este gol.

Și atunci Dumnezeu i-a zis: *Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care ți-am poruncit să nu mănânci? Adam nu și-a recunoscut vina, ci a dat vina pe Eva. Aceasta, la rândul ei, a dat vina pe șarpe, prin care vorbise diavolul. Atunci Dumnezeu i-a spus șarpelui: Dușmănie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei; aceasta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei înțepa călcâiul. În aceste cuvinte este cuprinsă făgăduința trimiterii unui Mântuitor*, care îl va izbăvi pe omul căzut, prin zdrobirea puterii celei răufăcătoare a șarpelui, adică a diavolului.*

Dumnezeu l-a pedepsit pe Adam să lucreze din greu pământul pentru a obține roadele și i-a zis: *În sudoarea feței tale îți vei mânca pâinea ta, până te vei întoarce în pământul din care ești luat; căci pământ ești și în pământ te vei întoarce.*

Adam a pus femeii sale numele Eva, adică „viață”, pentru că ea avea să fie mama tuturor oamenilor. Apoi Dumnezeu a făcut pentru Adam și pentru Eva îmbrăcăminte de piele și i-a îmbrăcat. Dumnezeu i-a scos din grădina Edenului, ca să lucreze pământul. Și astfel i-a izgonit din rai.

* Mântuitorul sau Răscumpărătorul făgăduit de Dumnezeu omului, căzut prin păcatul neascultării, este numit în limba ebraică *Mesia*, iar în limba greacă *Hristos*. Amândouă numele înseamnă: Cel-Uns (de Dumnezeu cu Duhul Sfânt și cu putere).

Facerea 2, 8-17,
25; 3

CAIN ȘI ABEL

Adam și Eva au avut mai mulți fii și mai multe fiice, dar primii fii au fost Cain și Abel. Abel a fost păstor de oi, iar Cain lucrător de pământ.

După un timp, Cain a adus jertfă lui Dumnezeu din roadele pământului. Și a adus și Abel dintre oile sale. Și Dumnezeu S-a uitat spre darurile lui Abel, dar spre cele ale lui Cain nu S-a uitat. Cain s-a întristat foarte tare. Atunci Dumnezeu i-a zis: *Pentru ce te-ai întristat și pentru ce s-a posomorât fața ta? Când faci bine, oare nu-ți este fața senină? Iar de nu faci bine, păcatul bate la ușă și caută să te târască, dar tu biruieste-l!* Cain nu a ascultat ce i-a spus Dumnezeu și s-a lăsat stăpânit de invidie și de ură.

După aceea, Cain a zis către Abel, fratele său: *Să ieșim la câmp!* Și, ajungând ei acolo, Cain l-a omorât pe Abel. Atunci Dumnezeu l-a întrebat pe Cain unde este fratele său. Cain l-a răspuns că nu știa. Atunci Dumnezeu i-a zis: *Ce ai făcut? Glasul sângelui fratelui tău strigă către Mine din pământ ... zbuciumat și fugar vei fi tu pe pământ.* Cain l-a răspuns lui Dumnezeu că pedeapsa era prea mare pentru el și l-a zis astfel: *De mă izgonești acum din pământul acesta, mă voi ascunde de la fața Ta și voi fi zbuciumat și fugar pe pământ, și oricine mă va întâlni, mă va ucide.* Dar Dumnezeu a pus un semn lui Cain, ca nimeni dintre oamenii care îl vor întâlni să nu-l omoare.

Apoi Eva a născut un alt fiu, căruia i-a pus numele Set.

ARCA LUI NOE

Urmașii lui Adam și ai Evei au început să uite de Dumnezeu. Dumnezeu a văzut răutatea oamenilor de pe pământ și l-a părut rău că l-a făcut pe om. Numai un om, numit Noe, era drept și temător de Dumnezeu.

Dumnezeu i-a spus lui Noe că se umpluse pământul de nelegiuirile oamenilor. De aceea, El va trimite un potop mare pe pământ, ca să-i piardă pe oameni, fiindcă toate cugetele și dorințele inimii lor sunt îndreptate la rău în toate zilele. Apoi l-a învățat pe Noe cum să își construiască o corabie*, din lemn de salcâm, pentru a se salva de la potop împreună cu fiii săi, cu soția sa și cu soțiile fiilor săi. Totodată, i-a mai spus lui Noe să ia în corabie câte o pereche din toate animalele și din toate soiurile de păsări.

Noe a început lucrul așa cum îi poruncise Dumnezeu. Când a terminat, Dumnezeu i-a zis: *Intră în corabie, tu și toată casa ta, căci în neamul acesta numai pe tine te-am văzut drept înaintea Mea... Căci, peste șapte zile, Eu voi vărsa ploaie pe pământ, patruzeci de zile și patruzeci de nopți, și am să pierd de pe fața pământului toate făpturile câte am făcut.*

Iar după șapte zile au venit asupra pământului apele potopului și a plouat pe pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți. Astfel a pierit toată suflarea de viață de pe pământ. După încetarea potopului, corabia s-a oprit pe muntele Ararat și Noe, ieșind, a adus aici jertfă care a plăcut lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu a zis în inima Sa: *Am socotit să nu mai blestem pământul pentru faptele omului, pentru că cugetul inimii omului se pleacă la rău din tinerețile lui și nu voi mai pierde toate vietățile, cum am făcut. De acum, cât va trăi pământul, semănatul și seceratul, frigul și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea nu vor mai înceta! Apoi Dumnezeu a zis către Noe:*

* Corabia lui Noe este numită și arcă.

Facerea 6, 5 – 9, 17

CUPRINS

VECHIUL TESTAMENT

Crearea lumii	7
Crearea omului	8
Izgonirea din rai	10
Cain și Abel	13
Arca lui Noe	14
Turnul Babel	17
Chemarea lui Avram	18
Întâlnirea dintre Avram și Melchisedec	21
Nașterea lui Ismael	22
Domnul întărește făgăduința Sa față de Avraam	25
Sodoma și Gomora	27
Isaac adus spre jertfă	28
Rebeca	30
Isav și Iacov	32
Isaac binecuvântează pe Iacov	34
Visul lui Iacov	36
Iacov la Laban	39
Fiii lui Iacov	41
Iacov pleacă de la Laban	42
Lupta lui Iacov cu îngerul	45
Întâlnirea lui Iacov cu fratele său, Isav	47
Moartea Rahilei. Iacov se întoarce la tatăl său, Isaac	48
Iosif și frații săi	50
Iosif la Putifar	52
Iosif în temniță	55
Visele lui Faraon	56
Iosif, mare dregător peste tot Egiptul	59

Frații lui Iosif în Egipt	61
Cupa de argint	62
Iosif se face cunoscut fraților săi	65
Strămutarea lui Iacov și a fiilor săi în Egipt	66
Iosif vinde pâine egiptenilor	68
Moartea lui Iacov	71
Zile grele	73
Un prunc într-un coș	74
Dumnezeu Se arată lui Moise	77
Cele zece plăgi trimise de Dumnezeu asupra Egiptului	78
A zecea plagă asupra Egiptului	81
Ieșirea din Egipt	82
Israelii în pustie	85
Cele zece porunci și Legământul	86
Vițelul de aur	89
Facerea cortului sfânt și a chivotului Legii	90
Pedepsirea poporului pentru cârtire	93
Răzvrătirea lui Core	95
Moartea lui Aaron	97
Șarpele de aramă	98
Asina lui Valaam	100
Moartea lui Moise	103
Rahab călăuzește iscoadele israelite	105
Trecerea Iordanului	106
Trâmbițele Ierihonului	109
Soarele deasupra Ghibeonului	110
Israel se abate de la poruncile Domnului	113
Ghedeon	115
Samson	116
Ghicitoarea lui Samson	119
Răzbunarea lui Samson	120
Samson și Dalila	123
Moartea lui Samson	124
Noemina și Rut	127
Rut în țarina lui Booz	129
Rugăciunea Anei	130
Chemarea lui Samuel	133
Chivotul, luat de filistenii, și întoarcerea lui	135
Saul uns rege	136
Alegerea lui David	138

David și Goliat	140
Saul prigonește pe David.	142
Moartea lui Saul.	145
David rege peste tot Israelul.	146
Aducerea chivotului la Ierusalim.	149
David și Batșeba.	150
David, psalmist	152
Ultimele cuvinte ale lui David	155
Înțelepciunea lui Solomon	156
Judecata lui Solomon.	159
Zidirea templului Domnului	160
Regina din Saba	163
Moartea lui Solomon și dezbinarea regatului	165
Omul lui Dumnezeu.	166
Seceta cea mare.	169
Prorocul Ilie la văduva din Sarepta	170
Ilie și prorocii lui Baal	173
Ilie aude la Horeb susurul cel lin.	175
Ilie rânduiește proroc pe Elisei.	176
Prorocul Elisei	179
Elisei și femeia șunamiteancă	180
Vindecarea lui Neeman Sirianul	183
Moartea lui Elisei și minunea făcută prin osemintele sale	185
Isaia, prorocul lui Dumnezeu Cel Atotsfânt	186
Prorocul Isaia, „Evanghelistul Vechiului Testament”	188
Găsirea Cărții Legii	190
Căderea regatelor israelitean și iudaic	192
Patru tineri captivi	194
Daniel încalcă porunca regelui.	197
Visul regelui	198
Cei trei tineri în cuptorul cu foc	200
Daniel în groapa cu lei	202
Ridicarea din nou a templului de la Ierusalim	204
Ridicarea zidurilor Ierusalimului.	207
Cartea Legii	209
Estera își salvează poporul.	210
Iona și peștele cel mare	213
Pocăința și iertarea cetății Ninive	214
Dumnezeu îl pune la încercare pe Iov.	217
Iov rămâne neclintit în fața tuturor încercărilor	218

NOUL TESTAMENT

Buna-vestire a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu de către Sfântul Arhanghel Gavriil.	222
Arătarea unui înger Dreptului Iosif în vis	225
Arhanghelul Gavriil binevestește nașterea Înaintemergătorului Ioan .	227
Nașterea Domnului	228
Arătarea îngerului către păstori	231
Întâmpinarea Domnului	232
Magii călăuziți de o stea	235
Fuga în Egipt.	236
Iisus în templu la 12 ani	239
Botezul Domnului	240
Ispitirea lui Iisus Hristos Domnul de către diavolul	243
Chemarea Apostolilor	245
Nunta din Cana Galileii	246
Convorbirea lui Iisus cu Nicodim.	249
Iisus și femeia samarineancă.	250
Vindecarea slăbănogului	253
Chemarea lui Matei vameșul	255
Chemarea și trimiterea celor doisprezece Apostoli	256
Predica de pe munte. Rugăciunea „Tatăl nostru”	258
Iertarea femeii păcătoase	260
Pilda semănătorului.	263
Iisus potolește furtuna pe mare	264
Învierea fiicei lui Iair	267
Vindecarea demonizatului din ținutul Gadarenilor.	268
Înmulțirea pâinilor	271
Iisus umblă pe marea învolburată ca pe uscat	272
Mărturisirea lui Petru	275
Schimbarea la față a Domnului	277
Pilda samarineanului milostiv	278
Domnul nostru Iisus Hristos în casa Martei și a Mariei	281
Învierea lui Lazăr	282
Vindecarea femeii gârbove.	285
Pilda fiului risipitor	287
Pilda celor doi datornici	288
Binecuvântarea copiilor de către Mântuitorul Iisus Hristos.	291
Zaheu vameșul	292
Intrarea Domnului în Ierusalim	295

Alungarea vânzătorilor din templu	297
Spălarea picioarelor ucenicilor.	299
Cina cea de Taină	300
Sărutarea lui Iuda	302
Lepădarea lui Petru	304
Iisus înaintea lui Pilat	307
Răstignirea lui Hristos, Împăratul slavei	309
Mărturisirea sutaşului	310
Femeile mironosiţe la mormântul Domnului	313
Arătarea Domnului Iisus Hristos către Luca şi Cleopa	314
Îndoiala lui Toma	317
Arătarea Domnului la Marea Tiberiadei.	318
Înălţarea Domnului	321
Pogorârea Sfântului Duh	322
Slujirea Apostolilor. Petru în temniţă	325
Ştefan, întâiul mucenic	326
Chemarea lui Saul	329
Filip şi eunucul etiopian	330
Vedenia lui Petru. Chemarea lui Corneliu	332
Propovăduirea lui Pavel la neamuri	334
Pavel la Ierusalim	336
Pavel la Cezareea	338
Călătoria şi sosirea lui Pavel la Roma	340
Vedenia Apostolului Ioan – Apocalipsa	342
Cer nou şi pământ nou	344

